

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s poštljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo na božjo pot v Rim.

Katoliški Slovenci! Kakor ste slišali pripovedovati, pa ste tudi že brali po raznih časnikih, bodo sv. Oče avstrijske romarje, ki jim želé osebno čestitati k zlati maši, sprejemali med 10. in 20. aprilom tega leta. V polajšanje potovanja sta se ustanovila dva odbora, v Beču namreč in v Gradcu, ki sta dogovorila z železnicami posebne romarske vlake po znižani ceni, z rimskim osrednim odborom pa vse potrebno zastran stanovanja, hrane, obiskovanja glavnih cerkev itd.

Razločuje se načrt obeh odborov zlasti v tem, da odhaja vlak Beškega odbora že 4. aprila, vlak Graškega odbora pa še le 9. aprila, tedaj že po beli nedelji. Vsak romar si lahko izbere tisti vlak, kateri mu zavoljo časa boljše ugaja.

V Bečkem vlaklu velja vožnja, v Beču začeni, v I. razredu 87 gld., v II. 62 gld. in v III. 37 gld. 50 kr. Vrh tega še vloži vsak romar v romarsko kaso za razne potrebe 10 gld., kar od teh ostane, je namenjeno kot Petrov novčič za sv. Očeta. Od tod v Rim gre pot skozi Pontebo, Ankono, Loreto, Foligno, Asisi, Rim. Iz Rima nazaj pa skozi Kinzi, Florenco, Bologno, Paduo, Benetke, Pontebo. Vsak romar ima na železnicah od svojega doma do one postaje, kjer se hoče romarskemu vlaklu pridružiti, tudi za 50 procentov, to je za polovico znižano ceno. Se bolj natančjen poduk se razpošlje v kratkem. Odbor prosi za oglase romarjem prej ko prej in skrajno do 10. marca. Oglasi naj se pošiljajo naravnost v Beč pod naslovom: „Centralstelle für die Secundizfeier Sr. Heiligkeit Papst Leo XIII. Wien, I. Annengasse 9.“

V Graškem vlaklu, ker odpade črta Gradec-Beč, stane vožnja, v Gradcu začeni v I. razredu 77 gold. 50 kr., v II. razredu 55 gold. 50 kr. in v III. razredu 36 gold. 50 kr. Vsa vožnjina se mora skrajno do 20. marca vplačati v knezoškofijski pisarni v Gradcu. Ondi se bodo preskrbeli vožnji listki in oddajali 6 dni pred odhodom. Za občne romarske potrebe (za tiskovine, za nagrade zlasti voditeljem po rimskih cerkvah, za vožnjo v vozéh „omnibus“ pri obiskovanju cerkev in drugih znamenitosti itd.) priloži vožnjini še vsak romar 15 gld. Po dovršenem potovanju se bode priobčil račun o porabi tega denarja.

Vožnjine prosto se smejo seboj vzeti le ročne torbice ali ročni kovčegi, ki ne tehtajo nad 20 kilo in ne smejo biti ne dolgi nad 50, ne visoki nad 25 in ne široki nad 30 centimetrov. Živež se bo dobival tudi po poti; vendar sme vsak romar tudi seboj vzeti v svoji torbici jestvine in pijače. Vedeti pa je, da na laški meji se bodo pregledale vse torbice in se bo morala od jestvin plačati colnina.

Skrbelo se bo po moči, da bo vlak postal vsak den o poludne in na večerko in bodo imeli romarji 3 četrtinke ure časa za obed in za večerjo. Na vlaklu bodo tudi dostojni prostori za telesne potrebe. Obljubljeno je tudi, da posamezni oddelki vagonov ne bodo preveč napolnjeni. V Rimu se bodo romarjem odkazala stanovanja in gostilnice. Plačevalo se bode za stanovanje, za zajutrek, za obed in za večerjo na dan v I. razredu 5 gld. 50 kr., v II. 4 gld. 50 kr. in v III. 3 gld. 50 kr.

Nameravana desetdnevna pomuda v Rimu bode tedaj stala za hrano in stanovanje v I. razredu 55 gld., v II. 45 gld. in v III. 35 gld. Denar naj nosi vsak romar dobro zavarovan pri sebi, in ne v torbici. Dobro je, da se romarji že pred odhodom preskrbé z nekolikim laš-

kim denarjem v zlatu ali v bankovcih. Menjuje se lahko v Gradcu (Neuhold, Herrengasse.) Zastran zdravja naj vsak seboj vzame kako toplo ogrinjalo, ker so na Laškem noči jako hladne in nevarne zastran prehlajenja. Zato se naj ob 7. uri na večer že okna zaprejo v stanovanji. Pri odprtih oknih naj nihče ne spava. Ni tudi zdravo po poti uživati svežega sadja in piti same vode. Vodi se naj primeša vselej nekoliko vina. Črno navadno, pa dobro vino se na vseh postajah dobiva v zapečatenih steklenicah in prav po ceni. Ni dvoma, da bodo dušni pastirji prav radi posredovali za romarje svoje župnije, ali morebiti gospod dekan za romarje cele dekanije.

Vsak romar naj si najpoprej pri svojem dušnem pastirji izprosi spričevalo, da je pošten človek in da želi v zadevi zlate maše sv. Očeta potovati v Rim. (Tiskani obrazci teh spričeval so na prodaj v bukvarni „Styria“ v Gradcu.) To spričevalo s pridjanim denarjem za vozino naj g. župnik pošljejo v kn. šk. pisarno (Ordinariatskanzlei) v Gradec, od koder bo došel potni listek (Fahr билет) za romarja nazaj s pridjanim romarskim spričevalom (Pilgerschein). Pri tej priliki se lahko preskrbi tudi potrební laški denar. S tem spričevalom v roki dobi romar na vsaki železniški postaji po za 50%, tedaj za polovico znižani ceni vožnji list do one postaje, kjer romarski vlak romarje sprejema. Dosihmal je za Lavantinsko škofijo določeno, da postoji romarski vlak edino le v Mariboru. Na našo prošnjo, naj bi romarski vlak obstal tudi v Celju in na Zidanem mostu, smo prejeli odgovor, da ima Graški odbor upanje, doseči tudi te dve postaji, vendar le, ako se dosti zgodaj določno naznani, koliko romarjev in v kateri razred želi kdo vstopiti v Celju in na Zidanem mostu. Ko bodo g. župniki v Gradec naznanjali romarje, naj ne pozabijo dostaviti, koliko romarjev in v kateri razred želé na romarski vlak vstopiti v Mariboru, v Celju in na Zidanem mostu. Graški odbor želi naznanila romarjev prejeti že do 15. februarija.

Graški vlak ima naslednjo črto potovanja: V Rim, Gradec, Maribor, Ljubljana, Kormons, Mestre, Bologna, Ankona, Loreto, (najbolj sloveča Marijina božja pot), Ankona, Foligno, Rim. Iz Rima nazaj: Rim, Foligno, Asisi (rojstno in pogrebno mesto sv. Frančiška, s slovečo cerkvijo „Porciunkula“) Perugia, Florenca, Bologna, Padua (s preslavnim grobom sv. Antona) Benetke, Kormons, Ljubljana, Maribor, Gradec.

Kar bo slovenskim romarjem še več vedeti treba zastran njih vedenja, bodi si na potu, bodi si v Rimu, zlasti zastran slovenskih spovednikov, zastran nakupa molkov, križcev itd. in njih blagoslovljenja, zastran sprejema pri sv. Očetu, to jim bodo gredoč in v Rimu povedali slovenski duhovniki, katerih kakor zaupamo, ne bo malo v romarskem vlaku.

To naj služi za zdaj v podučenje romarjem. Ako bo še kaj omeniti treba, bode se o pravem času zgodilo.

V Mariboru, dne 28. januarija 1888.

Lavantinski odbor za zlato mašo sv. Očeta.

Gospodarske stvari.

Bratom čebelarjem.

Preteklo leto se pač na Kranjskem nismo veselili pri čebelah, ker je na žival pomlad vedno deževje in poleti huda suša zló uplivalo, in posebno slabo pa je še bilo za mlado žival. Zaradi vednega deževja so čebele slabo rojile in še pri tej priliki se je več matic pogubilo in poginilo.

Ko bi ne bil dobro pital prvih rojev, bi ne bili prerajili. Vender sem 20 takih rojev pridelal. Otava je dala pičlo medú in ajda ni bila tako medena, kakor druga leta. Za ajdovo pašo sem oskrbel 152 in po ajdovi paši 50 matic nekemu Angležu, kateri je nalašč iz Amerike na Kranjsko prišel, da se nauči delovanja kranjske čebele. Matic je Amerikanec večji del na Francosko prodal.

Za se sem pridržal 56 plemenjakov, in kar so bili prelahki, moral sem po 2 in tudi po 3 skupaj dejati.

Medú sem dobil blizu 3 cente. Od leta 1885 in 1886 imam še 14 centov na razpolaganje; kdor ga hoče za poskušnjo v močni kositarski posodi, dobi najmanj 6 kilo po 50 kr. in posoda velja 50 kr. — Kdor bi ga vzel celi škaaf, temu je cena po 44 kr. kilo in posoda 50 kr.

Vsem onim, ki so že od mene med kupili, njim se prav toplo zahvaljujem in zagotovim, da tudi v bodoče bode moja največja skrb, vsako naročbo vestno izvršiti.

Čebelarstvo je v moji rodbini že blizu 100 let in zaradi tega s ponosom lahko zagotovim, da se vrši pri meni čebeloreja na podlagi starih skušenj in tudi novih znajdeb redno.

Ko bi ne imel svojega čebelarstva za pre-makljivo delovanje, bi ne mogel čebelariti. Jaz si mnogo lepega satja prihranim in rojem pri-ložim, da se hitreje množijo. Da še bolj roju vstrežem, dodam nekaj začetega sadú, kateri je v sredi meden.

Ako kateri čebelarjev potrebuje zanesljivo dobrega medú (pitanca), naj naravnost pri meni naroči.

Peter Pavlin,

Pred konjušnico št. 7 v Ljubljani.